Dosarul nr. 3a-1552/2022
2-20004410-02-3a-31102022
Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, judecător Violeta Chisiliţa

D E C I Z I E

26 februarie 2025 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii Andrei Caşcaval şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, în şedinţă de judecată publică, *apelul declarat de Primăria municipiului Chişinău împotriva* hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 21 iunie 2022, în cauza civilă la acțiunea înaintată de Nicolae Crăciun împotriva Primăriei municipiului Chișinău, terț Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare cu privire la încasarea salariului restant a despăgubirii materiale a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecare a cauzei,

c o n s t a t ă:

La 13 ianuarie 2020, Nicolae Crăciun a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material prin încasarea salariului restant și a penalităților legale, constatarea încălcării articolului 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, la 21.08.2006, a încheiat cu Primăria mun. Chișinău Contractul individual de muncă în serviciul public, nr. 119, iar prin Dispoziția nr. *****, raporturile de serviciu ale reclamantului, au fost suspendate până la finalizarea anchetei de serviciu.

Notează că, conform Dispoziției nr. *****, raporturile de serviciu au fost suspendate până la încetarea urmăririi penale.

Menționează că, prin Decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-629/17 din 11 mai 2016, au fost anulate în mod irevocabil, Dispoziția nr. ***** şi Dispoziția nr. *****. Ulterior, prin Decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-455/17 din 07 iunie 2017, s-a dispus în mod irevocabil, încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău, a drepturilor salariale datorate, pentru perioadele 14.08.2014 – 16.02.2016 şi 16.02.2016 – 28.07.2016.

Remarcă că, potrivit Certificatului salarial, nr. 06-28/274i din 12.08.2016, eliberat de către Direcția Generală, arhitectură, urbanism şi relații funciare a Consiliului mun. Chișinău, are un salariu în mărime de 7 260,00 lei. Până la ziua de astăzi, Primăria mun. Chișinău, nu a emis ordin/dispoziție cu privire la restabilirea la locul de muncă şi plata drepturilor salariale cuvenite.

Cu referire la încasarea drepturilor salariale restante, relevă că, prin Decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție 3ra-629/17 din 11 mai 2016, au fost anulate în mod irevocabil - Dispoziția nr. ***** şi Dispoziția nr. *****, prin care raporturile de muncă au fost suspendate. În acest sens, invocă că, potrivit art. 16, alin. (1) CPC, Hotărârile, încheierile, ordonanțele şi deciziile judecătorești definitive, precum şi dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile şi persoanele fizice şi se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Contrar acestui fapt, până la ziua de astăzi, angajatorul Primăria mun. Chișinău, în calitate de exponent al puterii publice, refuză executarea hotărârii nominalizate şi nu a emis ordin cu privire la restabilirea lui la locul de muncă.

Reclamantul a consemnat că, pentru perioada 01.08.2016 – 31.10.2019 (38 luni), Primăria mun. Chișinău, îi datorează drepturi salariale pentru privarea ilegală de posibilitate de a munci, în mărime de 275 880,00 (două sute șaptezeci şi cinci mii opt sute optzeci) lei.

Cât privește încasarea penalității legale, precizează că, în contradicție cu existența unei hotărâri a organului competent de jurisdicție a muncii, pârâta Primăria mun. Chișinău, în calitate de angajator, îl privează în mod continuu pe reclamant de posibilitatea de a munci, prin care fapt mai reține şi în mod ilegal, salariul cuvenit.

Atrage atenția asupra faptului că, conform art. 330 alin. (1), Codul Muncii, (2) în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art. 123,124, 127, 139, 186, 227 lit. j), 228 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen. Penalitatea legală de 0,1 % prevăzută la art. 330, Codul Muncii, a fost în vigoare până la 17.08.2017 începând cu 18.08.2017, penalitatea legală prevăzută la art. 330, Codul Muncii, a fost stabilită de către legiuitor, în valoare de 0,3 %, care este în vigoare şi până astăzi. Având în vedere perioada de referință pentru care solicită încasarea drepturilor salariale restante (i.e. 01.08.2016 – 31.10.2019), în calculul prezentat, au fost prevăzute diferite penalități legale, pentru diferite intervale de timp. Pe cale de consecință, la data de 31.10.2019, pârâtul datorează suplimentar reclamantului, o penalitate legală, în mărime de 459 311,16 (patru sute cincizeci şi nouă mii trei sute unsprezece, 16) lei.

În partea ce ține de repararea prejudiciului moral, prin privarea ilegală de posibilitatea de a munci, consideră că, pârâtul i-a adus atingere dreptului la viață

privată, prin care fapt, i-a cauzat, un prejudiciu moral în mărime de 100 000,00 (una sută mii) lei. Privarea ilegală de posibilitatea de a munci, pe o perioadă 3 ani de zile, în contextul existenței unei hotărâri judecătorești irevocabile, ce are ca efect restabilirea acestuia, întrunește pragul minim de severitate, pentru a aduce la aplicarea art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, sub aspectul vieții private. În legătură cu aplicarea art. 8 în litigiile ce vizează eliberarea ilegală din serviciu şi implicit privarea de posibilitatea de a muncii (Hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului din 09.01.2013, în cauza Oleksandr Volkov c. Ucrainei) împreună cu întreaga hotărâre care constată încălcarea art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Conform Recomandării Curţii Supreme de Justiţie nr. 66 cu privire la încasarea prejudiciului moral în litigiile de muncă: cu referire la existența unui prejudiciu moral, real cauzat, în cazurile când angajatorul încalcă drepturile salariatului, se reţine că acesta, practic, este unul prezumat, fapt influențat de caracterul social pronunţat al relațiilor de muncă.

În scopul soluționării amiabile a litigiului iscat, la data de 11.12.2019, a înregistrat în cancelaria pârâtului, cererea prealabilă, prin care a solicitat: încasarea salariului restant; încasarea penalității legale; repararea prejudiciului moral. În interiorul termenului acordat, pârâtul nu i-a satisfăcut pretențiile înaintate în cererea prealabilă şi nici nu i-a oferit un răspuns în acest sens, considerent din care, prin înaintarea prezentei acțiuni, îşi exercită dreptul de a revindeca prejudiciul material şi moral cauzat de către pârât, prin intermediul instanței de judecată.

Cere reclamantul Nicolae Crăciun încasarea salariului restant în mărime de 275 880,00 lei, încasarea penalității legale în mărime de 459 311,16 lei, constatarea încălcării art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000,00 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică, suma cărora urmează a fi concretizată pe parcursul judecării cauzei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 mai 2021, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, înaintată de Crăciun Nicolae, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2021, s-a respins recursul înaintat de avocatul Adrian Grosu, în interesele lui Nicolae Crăciun împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 21 mai 2021; s-a admis recursul înaintat de avocatul Adrian Grosu, în interesele lui Nicolae Crăciun, împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău din 26 mai 2021, fiind anulată încheierea primei instanțe.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor (f.d.1-3 vol.2) solicitând: încasarea salariului restant pentru perioada 01.08.2016 - 31.03.2020, în mărime de 360 240 lei; încasarea penalității legale pentru perioada 01.08.2016 -31.03.2020 în mărime de 459 311,16 lei; încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000,00 lei (f.d.1-3 vol.2).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 21 iunie 2022, s-a admis acțiunea înaintată de Nicolae Crăciun împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material prin încasarea salarului restant și a penalităților legale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, fiind anulat refuzul Primarului general al mun. Chișinău nr.** cu privire la respingerea cererii lui Nicolae Crăciun de achitare a plăților salariale restante, penalităților de întârziere și repararea prejudiciului moral; s-a obligat Primarul general al mun. Chișinău, să emită actul administrativ favorabil, prin care să dispună achitarea lui Nicolae Crăciun a plăților salariale pentru perioada 01.08.2016 – 31.03.2020 în mărime de 360 240 lei, a penalităților în mărime de 459 311,16 lei, și a despăgubirii pentru prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.***

În dezacord cu soluția primei instanțe, la data de 22.06.2022, în interiorul termenului legal prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Primăria mun. Chișinău a depus apel nemotivat, iar la data de 04.11.2022, a fost depusă motivarea apelului, prin care s-a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Art. 236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Consecvent, Colegiul reține că, cererea de apel înaintată de Primăria mun. Chișinău, a fost depusă în interiorul termenului legal prevăzut în acest sens de legislator, conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care apelantul își întemeiază solicitările.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care aceasta urmează a fi judecată în fond.

Prin cererea de apel înaintată, apelanta Primăria mun. Chișinău a indicat că, prima instanță eronat a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii depuse de Nicolae Crăciun, considerând-o ilegală și neîntemeiată, lipsită de suport juridic, având la baza acesteia o examinare superficială şi neobiectivă a cauzei, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, inclusiv nefiind constatate şi elucidate pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii.

Remarcă că, instanţa de fond a determinat incorect obiectul probaţiunii, adică circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii, care trebuie determinate definitiv de instanţa judecătorească, pornind de la temeiul pretenţiilor şi obiecţiilor părţilor, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Precizează apelanta că, la data de 11.12.2019, în cadrul aparatului Primăriei mun. Chişinău, a parvenit petiţia dl Crăciun Nicolae nr. *****, prin care s-a solicitat acordarea plăţilor salariale pe perioada 01.08.2016 - 31.10.2019, penalităţii de întârziere şi prejudiciului moral.

Luând în consideraţie că, la materialele dosarului personal al dl Crăciun Nicolae, lipseau informaţiile referitoare la activitatea de muncă după emiterea dispoziţiilor de suspendare, s-a solicitat de la Direcţia generală arhitectură, urbanism şi relaţii funciare prezentarea informaţiilor referitor la activitatea dl Crăciun Nicolae în cadrul Direcţiei, inclusiv şi motivul neachitării salariului pentru perioada solicitată.

Comunică că, prin nota informativă nr. *****, Direcţia generală Arhitectură, Urbanism şi relaţii funciare a comunicat că, în perioada 28.07.2016 până în prezent, dl Crăciun Nicolae nu s-a prezentat la serviciu şi nu a fost tabelat în tabelul de evidenţă a timpului de muncă şi, respectiv nu i-a fost calculat salariu.

Ulterior acestui fapt, în temeiul notei informative (sesizării) nr. ***** a Direcţiei asistentă juridică, Comisia de disciplină a dispus desfăşurarea anchetei de serviciu (pe perioada 20.02.2020 - 04.03.2020), fiind cercetate acţiunile/inacţiumle dl Crăciun Nicolae, şef adjunct al Direcţiei generale arhitectură, urbanisam şi relaţii funciare, şef al Direcţiei funciare.

Notează că, drept rezultat al anchetei de serviciu, în urma sesizării faptei, a probelor care au fost administrate pe perioada desfăşurării acesteia, explicaţilor autorului sesizării, explicaţiilor prezentate, inclusiv de către funcţionarul dl Crăciun Nicolae, s-a propus Comisiei Disciplinare de a aplica sancţiunea disciplinară dl Crăciun Nicolae, şef adjunct al Direcţiei generale arhitectură, urbanism şi relaţii funciare, Şef al Direcţiei Funciare, în temeiul art. 64 alin.(1) lit. f) din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, pe motivul nerespectării programului de muncă, inclusiv absenţa sau întârzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit în program, admisă în mod repetat - art. 57 lit. a) al aceleiaşi legi.

La 09.03.2020, Comisia de disciplină stabilind că dl Crăciun Nicolae a lipsit de la locul de muncă în perioada 28.07.2016 - 09.02.2020, a decis de a se aplica sancţiunea disciplinară, dl. Crăciun Nicolae şef adjunct al Direcţiei generale arhitectură, urbanism şi relaţii funciare, şef al Direcţiei funciare, în formă de destituire din funcţia publică.

Precizează apelanta că, la 10.03.2020, la propunerea Comisiei de disciplină, în conformitate cu normele legale, Primarul General al mun. Chişinău a dispus aplicarea sancţiunii disciplinare - destituire din funcţia publică a dl Crăciun Nicolae şef adjunct

al Direcţiei generale arhitectură, urbanism şi relaţii funciare, Şef al Direcţie Funciare, prin Dispoziţia nr.158 dc.

Totodată, consideră relevant că Decizia Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiţie din 07 iunie 2017, prevede în fapt constatat de instanţă doar anularea ca ilegale a dispoziţiilor contestate de către Reclamant la cel moment, fară a fi imputate angajatorului careva obligaţii, prin decizia enunțată, a fost obligata Primăriei mun. Chişinău să achite anumite plăţi pecuniare.

Respectiv, este neîntemeiată afirmaţia reclamantului precum că Angajatorul, nu a executat hotărârea judecătorească anterioară, prin oferirea accesului la locul de muncă, or, la caz se denotă inexistenta unei hotărâri judecătoreşti în sensul dat, care ar obliga autoritatea publică să emită careva acte, sau să întreprindă careva acţiuni, inclusiv nici din lege nu rezultă astfel.

Mai mult chiar, opinează că, este evidentă pasivitatea reclamantului, care de fapt nu a întreprins nici o acţiune în vederea executării actelor judecătoreşti menţionate, care susţine că urmau cumva să fie executate, or, reclamantul nu a beneficiat de drepturile acordate prin lege de a parcurge procedura de executare, în corespundere cu Codul de Executare, în situaţia în care susţine că, urmau cumva actele judecătoreşti să fie executate.

Face referire la prevederile art. 16 Cod de excutare și constată că, legislatorul a pus la dispoziţia creditorului suficiente mecanisme şi garanţii pentru asigurarea executării hotărârilor judecătoreşti definitive.

Corespunzător, având în vedere principiul disponibilităţii în procesul civil şi interesul creditorului în executarea hotărârii judecătoreşti, acesta din urmă trebuie să acţioneze cu diligenţă pentru exercitarea dreptului de a cere executarea silită. De altfel, obligaţia persoanelor de a-şi exercita drepturile procedurale în termenele stabilite de lege dau conţinut ordinii de drept, astfel asigurându-se certitudinea şi securitatea raporturilor juridice.

Termenele de prescripţie au scopul de a garanta securitatea raporturilor juridice prin stabilirea unui termen pentru acţiuni, iar folosirea termenelor limitative urmăreşte un scop legitim în interesul general, iar neprezentarea în termen a documentului executoriu spre executare, are ca efect perimarea dreptului de a cere executarea silită. Această consecinţă rezultă şi din analiza art. 113 CPC (efectele neîndeplinirii în termen a actului de procedură), potrivit căruia nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

De asemenea, învederează că, potrivit art. 406 alin. (1) din Codul civil, după expirarea termenului de prescripţie extinctivă, debitorul poate refuza executarea obligaţiei.

Subliniază că, în corespundere cu art. 24 Cod Administrativ (1) Participanţii la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să îşi

exercite drepturile şi să îşi îndeplinească obligaţiile cu bună-credinţă, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanţi.

Remarcă că, din anul 2016 până în anul 2019, Crăciun Nicolae nu s-a adresat nici cu o solicitare Primarului General referitor la raporturile de muncă ale acestuia, ceea ce denotă cu siguranţă acţiune cu rea-creadinţă a acestuia, care poate produce prejudicii autorităţii publice.

Conchide că, normele relatate mai sus, sunt oportune prezentei spete, la caz fiind evident că reclamantul înaintează cererea de chemare în judecată cu rea-credintă exteriorizată prin, întocmirea multiplelor cereri, care au fost depuse în mare parte în secţia pe care o administra anterior şi anume Direcţia generală Arhitectură, Urbanism şi relaţii Funciare, dar nu nemijlocit angajatorului.

Respectiv concluzia primei instanţe cu referire la faptul că Nicolae Crăciun a înregistrat la Primăria mun. Chișinău, numeroase cereri, prin care a solicitat oferirea accesului la locul de muncă, ca rezultat al hotărârii judecătoreşti pronunţate, este una absolut eronată și contrară înscrisurilor prezentate la materialele cauzei.

Reiterează că, intimatul urma să-și apere dreptul vătămat în corespundere cu normele legale și anume prin contestarea acţiunilor/inactiunilor autorităţii publice.

Susține apelanta că, potrivit circumstanţelor cauzei, cerinţele reclamantului nu se încadrează în norma art.330 Codul muncii, iar acesta nu a fost privat ilegal de posibilitatea de a munci, or, probe în acest sens nu au fost prezentate la materialele cauzei, inclusiv o hotărâre de judecată, având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci nu se referă la speţa dedusă judecăţii, iar reclamantul nici nu a încercat să-şi realizeze dreptul de a contesta inacţiunile pârâtului, manifestate prin nesoluționarea în termen a cererii adresate la data de 08.02.2019 în vederea respectării obligaţiei de a i se oferi loc de muncă.

În aceeași ordine de idei, consideră că, instanța de fond incorect a considerat întemeiată cerința cu privire la încasarea penalităților, or, nu s-a ţinut cont de faptul că achitarea salariului pentru perioada 01.11.2019 - 31.03.2020 nici nu a fost solicitată autorităţii publice, pe când potrivit art. 208 alin. (3) Cod Administrativ, statuează expres că, dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Atrage atenția că, prin cererea prealabilă, reclamantul a solicitat salariul restant în sumă de 275 880 lei, pe când instanţa s-a expus asupra sumei de 360 240 lei. Respectiv cerinţele respective, inclusiv în partea ce ţine de achitarea penalităţii, urmau să fie declarate inadmisibile.

Comunică de asemenea că, întocmirea procesului-verbal de control din 26.04.2016 al Inspectoratului de Stat al Muncii Seria *****, a avut drept bază actul de constatare a faptelor şi a stărilor de fapt din 17.02.2015 cu nr. ***** al Executorului judecătoresc, iar inspectorii nu s-au prezentat/deplasat la faţa locului pentru a costata

prezenţa sau lipsa unei încălcări şi doar au eliberat procesul-verbal reclamantului şi a remis în adresa Primăriei mun. Chişinău o copie a acestuia.

În aceeași ordine de idei, reliefează că, reclamantului în urma activităţii pârâtului, nu i-au fost aduse careva suferinţe psihice sau fizice, respectiv lipseşte dreptul de a solicita repararea prejudiciul moral, ne fiind constatat careva temei juridic pentru încasarea prejudiciului moral, în caz de reţinere a salariului, or normele invocate de prima instanţă se referă la îndeplinirea obligaţiilor de muncă şi privarea ilegală de posibilitatea de a munci.

Prin încheierea protocolară a Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2023, s-**a atras în proces, în calitate de terț**, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare (f.d.110 vol.2).

Fiind notificat despre cererea de apel depusă de Primăria mun. Chișinău, avocatul Adrian Grosu, în interesele intimatului Nicolae Crăciun, la data de 04.11.2024 a depus referință, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat.

Terțul Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nu a făcut uz de dreptul oferit și nu a prezentat referință.

În ședința de judecată, reprezentantul apelantului, Svetlana Corcimari, a susținut integral cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia, în baza motivelor de fapt și de drept invocate.

Reprezentantul intimatului Nicolae Crăciun, avocatul Adrian Grosu, a pledat pentru respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, în baza motivelor invocate în referință.

Reprezentantul terțului Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, în ședință nu a fost prezent, Colegiul considerând posibilă examinarea pricinii în lipsa acestuia, procedura de citare legală fiind respectată.

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, studiind materialele cauzei și analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate de părțile la proces şi a materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, consideră că, apelul este admisibil, hotărârea primei instanțe urmând a fi casată cu emiterea unei noi decizii de admitere parțială a acțiunii, din următoarele considerente.

Conform art.240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel casează integral hotărârea primei instanţei şi emite o nouă decizie.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v.Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Instanța de apel accentuează că, conform recomandărilor Avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se invocă că o motivație și o analiză clară, sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul remarcă că, art. 238 Cod administrativ prevede că, în procedura de apel nu pot fi prezentate probe noi, decât dacă un participant la proces dovedește că, a fost în imposibilitate să le prezinte în procedura de examinare în fond și instanța de apel le admite printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs. Instanța de apel este în drept să solicite din oficiu probe noi, în măsura în care le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.231 alin.(2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Art.194 alin.(1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligaţia instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În corespundere cu art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. (2) Decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual

Art. 11 Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act

administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În corespundere cu art. 206 Cod Administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); *b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);* c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În acord cu art. 162 Cod Administrativ, (1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 208 Cod administrativ, (1) În cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

În sensul art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. (3) Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Înscrisurile administrate în cadrul cercetării judecătorești, denotă următoarea stare de fapt:

Reclamantul Nicolae Crăciun, a activat în cadrul Primăriei mun. Chișinău, deținând funcția de șef adjunct al Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, șef al Direcției funciare, raporturile de muncă fiind confirmate prin semnarea contractului individual de muncă nr. ***** (f.d.12-15 vol.1).

În temeiul dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. ***** „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale dlui Nicolae Crăciun pe durata anchetei de serviciu”, s-au suspendat raporturile de serviciu ale dlui Nicolae Crăciun, șef adjunct al Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, șef al Direcției funciare de la data de 14.08.2014 și până la finalizarea anchetei de serviciu, conform prevederilor art. 53 lit. b) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (f.d.16 vol.1).

Prin dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr. ***** „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale dlui Nicolae Crăciun”, sau suspendat raporturile de serviciu ale dlui Nicolae Crăciun, șef adjunct al Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, șef al Direcției funciare de la data de 16.09.2014 și până la încetarea urmăririi penale, conform prevederilor art. 53 lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (f.d.17 vol.1).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2016, s-a respins recursul Primăriei Chișinău, fiind menținută în vigoare Decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, prin care s-a dispus anularea dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. ***** „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale dlui Nicolae Crăciun pe durata anchetei de serviciu”, precum și a dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. ***** „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale dlui Nicolae Crăciun” (f.d.22-29 vol.1).

Din actele cauzei, se mai reține că, reclamantul a depus pe numele angajatorului mai multe cereri, prin care a informat că, din 16.02.2016, este prezent la serviciu, însă accesul la biroul său este blocat, solicitând în acest sens luarea măsurilor de rigoare,

pentru restabilirea sa deplină în drepturile de muncă (cererea înregistrată cu nr. *****6 și cererea înregistrată cu nr. *****) (f.d.20,30-31 vol.1).

La data de 11.12.2019, Nicolae Crăciun a depus la Primăria mun. Chișinău cererea prealabilă înregistrată cu nr. *****/1/19, prin care a invocat că, pentru perioada 01.08.2016 – 31.10.2019, nu i-au fost achitate drepturile salariale cuvenite, astfel, a solicitat încasarea plăților salariale pentru perioada menționată, a penalităților de întârziere şi repararea prejudiciului moral (f.d.45-46 vol.1)

Prin notificarea nr. *****/9/19 din 09.01.2020, Nicolae Crăciun a fost informat că, procedura administrativă a fost suspendată până la prezentarea de către Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare a informației solicitate, inclusiv prezentarea la audiere în modul stabilit (f.d.178 dosar administrativ).

Prin notificarea nr. *****/19 din 07.05.2020, cererea depusă de Nicolae Crăciun cu privire la încasarea plăților salariale pentru perioada 01.08.2016 – 31.10.2019, a fost declarată inadmisibilă, pe motiv că a fost înaintată cu depășirea esențială a termenului prevăzut de lege (f.d.182 dosar administrativ).

În circumstanțele descrise supra, reclamantul Crăciun Nicolae a promovat prezenta acțiune în instanța de judecată, concretizată pe parcurs, prin care a solicitat încasarea salariului restant pentru perioada 01.08.2016 - 31.03.2020, în mărime de 360 240 lei, a penalității legale pentru perioada 01.08.2016 - 31.03.2020 în mărime de 459 311,16 lei și a prejudiciului moral în mărime de 100 000,00 lei.

Investită cu examinarea cauzei, prima instanță a conchis asupra temeiniciei parțiale a revendicărilor formulate de către reclamant, fiind anulat refuzul Primarului general al mun. Chișinău nr.***** cu privire la respingerea cererii lui Nicolae Crăciun de achitare a plăților salariale restante, penalităților de întârziere și repararea prejudiciului moral, cu obligarea Primarului general al mun. Chișinău, să emită actul administrativ favorabil, prin care să dispună achitarea lui Nicolae Crăciun a plăților salariale pentru perioada 01.08.2016 - 31.03.2020 în mărime de 360 240 lei, a penalităților în mărime de 459 311,16 lei, și a despăgubirii pentru prejudiciul moral, în mărime de 10 000 lei. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

În dezacord cu soluția primei instanțe, Primăria mun. Chișinău a contestat-o cu apel, invocând argumentele enumerate supra.

Exercitând controlul judecătoresc al actului administrativ contestat, din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii, precum și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecății, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că, hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, rejudecată cauza și pronunțată o soluție nouă, reieșind din considerentele ce urmează.

În acest sens, Colegiul menționează că, în conformitate cu art. 14 alin. (1) lit. d) din Legea nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcționarul public are următoarele drepturi generale: d) să beneficieze de condiții

normale de muncă și igienă de natură să-i ocrotească sănătatea și integritatea fizică și psihică, precum și de un salariu corespunzător complexității atribuțiilor funcției.

În accepțiunea art. 76 al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, dispoziţiile prezentei legi se completează cu prevederile legislaţiei muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislaţiei speciale care reglementează activitatea funcţionarilor publici.

Corespunzător, instanța de apel consideră necesar de a preciza că, în virtutea art. 128 alin. (1), (3), Codul Muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată. (3) Salariul este confidențial şi garantat.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 142 alin. (1) lit. b) Codul Muncii, (1) Salariul se plătește periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, în baza unei procuri autentificate, la locul de muncă al salariatului, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv sau individual de muncă, dar: b) nu mai rar decât o dată pe lună pentru salariații remunerați în baza salariilor lunare ale funcției.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul constată că, în rezultatul anulării, prin hotărâre judecătorească irevocabilă, a dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. ***** „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale dlui Nicolae Crăciun pe durata anchetei de serviciu”, și a dispoziției Primăriei mun. Chișinău nr. ***** „Cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale dlui Nicolae Crăciun”, au fost restabilite raporturile juridice de muncă între reclamant și angajator, reglementate de contractul individual de muncă *****, legislația muncii și Legea nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

În lumina principiului autorităţii de lucru judecat, instanţa de apel reţine că, o hotărâre judecătorească, prin care s-au anulat în mod irevocabil dispoziţiile privind suspendarea din funcţie a reclamantului Crăciun Nicolae, se bucură de prezumţia absolută de adevăr şi nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre. Or, răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acţiune între părţi, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care, odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părţile nu o pot modifica nici în situaţia în care ar exista acordul lor.

Astfel, se denotă că, în temeiul hotărârii judecătoreşti care are autoritate de lucru judecat, reclamantul/intimatul Crăciun Nicolae urma să își reia activitatea, la data de 16.02.2016 în cadrul Direcţiei generale arhitectură, urbanism şi relaţii funciare, în calitate de Șef adjunct al Direcției Generale arhitectură, urbanism și relații funciare, șef al Direcţiei funciare.

Totodată, Colegiul punctează că, autoritatea publică pârâtă, în calitate de angajator, urma să asigure reclamantului Nicolae Crăciun, achitarea tuturor plăților salariale prevăzute de Lege, începând cu data de 16.02.2016.

Instanța de apel notează că, în temeiul art.330 alin.(1) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: a) refuz neîntemeiat de angajare; b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă; c) staționare a unității din vina angajatorului, cu excepția perioadei șomajului tehnic (art.80); e) reținere a plății salariului; f) reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; g) răspândire, prin orice mijloace (de informare în masă, referințe scrise etc.), a informațiilor calomnioase despre salariat; h) neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci.

Colegiul subliniază că, în accepțiunea art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Prin prisma art. 329 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, daca prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

La acest capitol, Colegiul reține că, în cadrul examinării cauzei în fond, angajatorul nu a probat în nici un mod că, ar fi executat obligația ce-i revenea conform Legii și contractului de muncă încheiat cu reclamantul, de achitare a salariului corespunzător funcției deținute de reclamantul intimat.

Pe cale de consecință, reieșind din circumstanțele descrise supra și ținând cont de faptul că, în temeiul legii, angajatorul era obligat să efectueze achitarea tuturor plăților salariale, dar s-a eschivat de la executarea acestei obligațiuni, Colegiul apreciază refuzul Primarului general al mun. Chișinău nr.***** cu privire la respingerea cererii lui Nicolae Crăciun de achitare a plăților salariale restante, repararea prejudiciului moral este neîntemeiat, acesta fiind emis cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În același context, Completul de judecată opinează că, nu poate fi reținut argumentul autorității pârâte, potrivit căruia reclamantul/intimatul Crăciun Nicolae a înaintat cererea de chemare în judecată cu rea-credință, dând dovadă de pasivitate completă timp de 3 ani, considerând imposibilă achitarea salariului în lipsa culpei angajatorului, care a lipsit de la locul de muncă mai bine de 3 ani, indicând de asemenea că la materialele cauzei lipsesc careva informații privind îndeplinirea obligațiunilor de serviciu al acestuia, precum şi tabelarea acestuia pe perioada lipsei de la locul de muncă, or, acesta poartă un caracter declarativ și este neîntemeiat, or, în

temeiul actului judecătoresc, prin care au fost anulate dispozițiile de suspendare a reclamantului din funcția deținută, angajatorul era obligat să asigure acestuia din urmă condițiile necesare de muncă, precum și plata salariului pentru munca prestată.

În aceeași ordine de idei, Colegiul va desconsidera alegațiile pârâtei/apelante, care indică că, prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2017, s-a decis doar anularea ca fiind ilegale a dispozițiilor contestate de către reclamant la acel moment, fără a fi imputate angajatorului careva obligații pecuniare, or, acestea sunt lipsite de raționament juridic.

Totodată, Colegiul învederează că, aserțiunile autorității pârâte/apelantei, privind pasivitatea acestuia și nedepunerea de către angajat a unei cereri de executare a hotărârii judecătorești, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (3) din Codul de executare.

Din actele cauzei, se constată cu certitudine că, în perioada 16.02.2016 - 08.02.2019, Nicolae Crăciun a depus mai multe cereri, prin care a solicitat oferirea accesului la locul de muncă, ca rezultat al hotărârii judecătorești pronunțate (f.d. 20,30 vol.1, f.d.24, 33-177 dosar administrativ), însă după cum se deduce din materialele cauzei, precum și din explicațiile reclamantului/intimat, angajatorul, nu a oferit acestuia un loc de muncă, refuzându-i accesul în cadrul instituției în care activa până la suspendarea din funcție, fapt confirmat prin Actul de constatare a faptelor şi a stărilor de fapt nr. ***** din 17.02.2016, întocmit de către executorul judecătoresc Igor Doroftei, potrivit căruia, la data de 17.02.2016, ora 13:15, dl Crăciun Nicolae nu are acces la biroul de muncă nr. 6 din str. V. Micle, nr. 10, mun. Chişinău, clădirea Direcţiei Funciare din cadrul Direcţiei Generale Arhitectură Urbanism şi Relaţii Funciare a Consiliului mun. Chişinău (f.d.18 vol.1).

Nu în ultimul rând, instanța de apel remarcă că, potrivit Procesului-Verbal de control seria ***** din 26.04.2016, Inspectoratul de Stat al Muncii a constatat că, dl Crăciun Nicolae nu are acces la locul de muncă, fiind emisă prescripţia corespunzătoare în adresa Primăriei mun. Chişinău, în vederea asigurării accesului la locul de muncă (f.d.135-135 vol.1, f.d.25 dosar administrativ).

Colegiul mai reține că, deși apelanta a invocat lipsa reclamantului/intimatului Crăciun Nicolae de la locul de muncă pe o perioadă ce depășește 3 ani din data pronunțării hotărârii judecătorești definitive (16.02.2016), Dispoziţia nr. *****privind concedierea dlui Crăciun Nicolae pentru absență nemotivată de la locul de muncă timp de 4 ore, a fost emisă abia la 10 martie 2020 (f.d.180-181 dosar administrativ).

Prin prisma acestor raționamente, Completul judiciar consideră că la caz s-a demonstrat, fără echivoc, obligația ce îi revine angajatorului privind achitarea plăților salariale restante lui Nicolae Crăciun, ultimul neglijând dispozițiile deciziei irevocabile Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, precum și ale legislației pertinente la caz, refuzându-i neîntemeiat reclamantului/intimat plata salariului pentru perioada 01 august 2016 – 31 martie 2020.

Colegiul menționează că, dreptul la muncă și la protecția muncii este garantat de articolul 43 din Constituția RM și prevede că, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

Subsecvent, limitarea dreptului lui Crăciun Nicolae de a beneficia de drepturile salariale depline, pentru motive care nu-i sunt imputabile, constituie o ingerință nejustificată, conform art. 1 al Protocolului Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

În lumina celor reliefate supra, Colegiul ajunge la concluzia de a reitera faptul că, răspunsul Primarului general al mun. Chișinău nr.***** cu privire la respingerea cererii lui Nicolae Crăciun este ilegal, or, prin acesta, reclamantul/intimat este vătămat în dreptul său la remunerarea muncii.

Cât privește suma pretinsă de către reclamant cu titlu de salariu, pentru perioada 01 august 2016 – 31 martie 2020, în cuantum de 360 240 lei, Colegiul ține să precizeze că, calcularea și achitarea salariului, se realizează în dependență de grila de salarizare care include gradele de salarizare, clasele de salarizare și coeficienții de salarizare, iar salariul lunar al personalului din unitățile bugetare pentru activitatea desfășurată pe durata normală a timpului de lucru stabilită de lege este constituit din: a) partea fixă, compusă din: salariul de bază; sporul lunar pentru gradul profesional; sporul lunar pentru deținerea titlului științific și/sau științifico-didactic; sporul lunar pentru deținerea titlului onorific; b) partea variabilă, care cuprinde: sporul pentru performanță; sporuri cu caracter specific.

Respectiv, determinarea cuantumului retribuției bănești sub formă de salariu, urmează a fi realizată de către angajator, ținând cont de salariul de bază și toate sporurile, premiile și alte drepturi salariale acordate suplimentar la salariul de bază, corespunzător categoriei de personal.

În acest context, Colegiul relevă că, ținând cont de poziția autorității care a refuzat în mod neîntemeiat achitarea salariului reclamantului/intimat Crăciun Nicolae după emiterea Deciziei Curții de Apel Chișinău din 16.02.2016, reieșind din informația reflectată în certificatul cu privire la salariul șefului adjunct al Direcției generale Arhitectură Urbanism și relații funciare (f.d.79 vol.1), Colegiul conchide că solicitarea reclamantului, privind obligarea autorității publice pârâte să achite salariul în cuantum fix de 360 240 lei, este întemeiată și pasibilă admiterii în sensul formulat.

Nu poate fi reținut calcul salariului prezentat de către reprezentantul apelantului la examinarea cauzei în ordine de apel dat fiind că nu este clară metoda de calcul a acestuia. cum au fost stabilite ultimele 3 luni lucrate ale lui Nicolae Crăciun, odată ce au fost anulare dispozițiile privind suspendarea acestuia din funcție și, prin hotărîre judecătorească s-a dispus încasarea salariului pentru toată acea perioadă – 2014 – 2016.

Cu referire la solicitarea ce ține de încasarea penalităților calculate, în sumă de 459 311, 16 lei, ceea ce reprezintă 0,3 la sută din suma neplătită în termen, Colegiul

reține că, în virtutea alin.(2) din art. 330 Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Raportând la caz prevederile normei pre-citate, Colegiul consideră ca fiind neîntemeiat acest capăt de cerere, or, temei de a încasa penalitatea pentru reţinerea salariului nu este.

Se consideră relevant a se aprecia că, anterior, în situație identică, prin decizie irevocabilă, instanțele de judecată, la fel au respins încasarea sumei cu titlu de penalitate (decizia Curții Supreme de Justiție 2ra-455/2017 din 07.06.2017)

În partea ce ține de pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral pretins în sumă de 100 000 lei, Colegiul notează că, după cum s-a menționat mai sus, în corespundere cu art.329 alin.(1) Codul muncii, angajatorului îi revine obligația de a repara integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci.

Totodată, Colegiul remarcă că, art.329 alin.(2) Codul Muncii, statuează expres că, prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărime prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Conform art. 90 alin. (2) lit. c) Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului, iar potrivit alin. (3) din același articol, mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanţa de judecată, ţinându-se cont de aprecierea dată acţiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

În ordinea de idei relatată, ținând cont de faptul că, Primarul general al mun. Chișinău neîntemeiat a refuzat achitarea plăților salariale lui Nicolae Crăciun pentru perioada 01 august 2016 – 31 martie 2020, Colegiul apreciază ca fiind întemeiată cererea reclamantului/intimat privind încasarea despăgubirii pentru prejudiciu moral cauzat

Colegiul mai reţine, că mărimea cuantumul pretins de reclamant cu titlu de prejudiciu moral de 100 000 lei, este excesiv de mare și reieșind din faptul că, în urma anulării dispozițiilor de suspendare, acestuia nu i-au fost achitate plățile salariale de către angajator, fapt ce i-a cauzat stări de frustrare și neliniște, cu atât mai mult că, a fost nevoit să-și restabilească dreptul său pe calea adresării instanţei de judecată, Colegiul conchide ca fiind raţională, încasarea în beneficiul acestuia a sumei de 10 000 lei, cu titlu de despăgubire materială a prejudiciului moral cauzat.

Pe cale de consecință, Colegiul ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de Primăria mun. Chișinău, fiind casată hotărârea primei instanțe, iar în urma rejudecării cauzei, din motivul atragerii în instanța de apel a unui nou participant în proces, fiind emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea înaintată de Nicolae Crăciun, se admite parțial, fiind dispusă anularea refuzului Primarului General al mun. Chișinău nr.***** din ***** cu privire la respingerea cererii lui Nicolae Crăciun de achitare a plăților salariale, obligând Primarul General al mun. Chișinău, să emită actul administrativ individual favorabil, prin care să dispună achitarea lui Nicolae Crăciun a plăților salariale pentru perioada 01 august 2016 – 31 martie 2020 în mărime de 360 240 (trei sute șaizeci mii două sute patru zeci) lei și a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 10 000 (zece mii) lei. În rest cerințele lui Nicolae Crăcin se resping ca fiind neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. art. 240 alin (1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite apelul declarat de *Primăria municipiului Chișinău.*

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 iunie 2022 și se pronunță o decizie nouă, prin care:

Acțiunea înaintată de Nicolae Crăciun împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la încasarea salariului restant, penalității, a despăgubirii materiale a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecare a cauzei se admite parțial.

Se anulează refuzul Primarului General al municipiului Chișinău nr.***** din ***** cu privire la respingerea cererii lui Nicolae Crăciun de achitare a plăților salariale.

Se obligă Primarul General al municipiului Chișinău să emită actul administrativ individual favorabil prin care să dispună achitarea lui Nicolae Crăciun a plăților salariale pentru perioada 01 august 2016 – 31 martie 2020 în mărime de 360240 (trei sute șaizeci mii două sute patru zeci) lei și a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 10000 (zece mii) lei.

În rest cerințele lui Nicolae Crăcin se resping ca fiind neîntemeiate.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului,
Judecător **Victoria Sîrbu**

Judecător **Andrei Caşcaval**

Judecător **Angela Braga**